

Zdeněk Lukáš:

SVATBA

ženský (dívčí) sbor čtyřhlasy

na báseň Dagmary Ledečové

2'30" (tlumocím přání autora o dodržování metronomů)

1987

! = 60

soprani { *Holubi hlučně aplau-du-jí té nejkrásnějších ze všech scén,*
 f col sopr. 1.

alti { *Holubi hlučně (text viz sopr. 1.)*
 f col alti 2.

S. { *holubi hlučně a-plau-du-jí ú-olery ča-su na or-lo-ji slavnostně, slavnostně*

a. { *3 3 3 3 3 3 3 3*

! = 50

poco rit. ---

S. { *roze-zně-ly den. Dí ven-ka ztichlá pod zá-ro-jem*

a. { *Dí ven-ka ztich-lá,*

(b)

S. má tré — mu, nedivme se ani! Dí — ren-ka ztichlá pod zá — vojem

a. dí — ven-ka ztich — lá, dí — ven-ka

(b)

šep-tá si: ted' jsem navždy tro-je, před chvílí pan-na, již jsem paní, již jsem již jsem
šep-tá si: ted' jsem před chvílí pan-na, již jsem paní. → ff
šep — tá si: (viz s.2.) → ff

I = 69

(a)

S. paní. A - poštolo - vé, a - poštolo - vé na — or - lo - ji s ú - klonou zdraví

a. col sopr. 2.

(Text viz sopr.)

S. { ne-věs-tu, a-poštоловé na or-lo-ji vola-jí slunce v zářné zbroji,
 2. { col sopr. 2.

S. at' sy pe zlato na ces tu, at' sy pe zlato na ces tu. Však vý střel, však rý - střel, však vý střel, brnví, druhý, druhý, třetí, čtvrtý, pátý,

a. > > > > > >

! = 50

S.
f
az v Ty — hu ry-dě sil se sva-tý.

a.
f
z náměs-

z náměstí

S. { 3
 Šampáňské, ve sklen- kách se pění, všem svatebčanům vivat, vivat, vivat, vivat, vivat, vivat,
 3. { 3
 říká se pění, col sopr. 1.
 text col sopr. 1.
 3. { 3
 říká se pění, text col s. 1.

S. {
 kách se pění. A lidé v štastném rozechvění začali já-sat a tan-čít a zpívat a já-sat, tančit
 3. {
 kách se pění. A lidé v štastném rozechvění začali já-sat a tan-čít a zpívat a já-sat, tančit

S. {
 já-sat, tančit, já-sat, tančit, já-sat, tančit, zpí-vat, zpírat a já-
 3. {
 já-sat, tančit, já-sat, tančit, já-sat, tančit, zpí-vat, zpírat a já-
 cca: 2'30"

Dagmar Ledečová

S v a t b a

Holubi hlučně aplaudují
té nejkrásnější ze všech scén,
holubi hlučně aplaudují,
údery času na orloji
slavnostně rozezněly den.

Dívanka ztichlá pod závojem
má trému, nedivme se ani !
dívanka ztichlá pod závojem
šeptá si: teď jsem navždy tvoje,
před chvílí panna, ji jsem paní !

Apoštоловé na orloji
s úklonou zdraví nevěstu,
apoštоловé na orloji
volají slunce v zářné zbroji,
ať sype zlato na cestu.

Však výstřel !Druhý, třetí, pátý !
Až v Týnu vyděsil se svatý.

Z námětí odlétají ptáci.
Vratě se holoubkové zpátky !
Te nic, jen v blízké restauraci
s třeskotem vybuchují zátky !

Sampaňské ve sklenkách se pění,
všem svatebním vivat, vivat !
Sampaňské ve sklenkách se pění
a lidé v šťastném rozechvění
začali jásat, tančit, zpívat.